

”ميني بچي - تم آبي ٿو اٿي پر ڪڙي هو، ايڪ طرف هئ ڊڪڌام، دوسري طرف

هئ شانتی ڌام اوڙ تيسري طرف هئ سڪڌام، آب جج ڪرو همين ڪهان جانا هئ؟“

پرشن :- ڪس نشچيه ڪي آڌار پر تم بچي سڌا هرشت ره سڪتي هو؟

اٺر :- سڀ سين پهلا نشچيه چاهيئي ڪ هر ڪسڪي بني هئ! باپ ڪا بني ۾ ڪوئي ويد شاستر آڌ ڀستڪين پڙهني ڪي درڪار نهين هئ. دوسرا نشچيه چاهيئي ڪ همارا ڪل سڀ سين سريشت ديوتا ڪل هئ، اس سمرتي سين سارا چڪر ياد آءِ جائينگا. باپ اوڙ چڪر ڪي سمرتي ۾ رهندي والي سڌا هرشت رهيئي.

محبت :- ڪسي نين اپنا بنا ڪي مجھڪو....

اوم شانتی . تم بچون ڪو تو پهلي پهلي خوشي هوتي هئ هر ڪسڪي بني هئ! اٽسي نهين ڪهينگي هر گرو ڪي بني هئ. بنا هوتا هئ باپ ڪا. شرير چوڙ ڪر پي ڦر باپ ڪا بنا هوتا هئ. يهان پي باپ ڪا بنا هئ. ويد شاستر آڌ ڪسڪي درڪار نهين. بچا پڻڌا هوتا تو باپ سمجھتي هئ ميري ملڪيت ڪا يه مالڪ هئ. سنڀنڌ ڪي بات هئ. تم بچي پي جانتی هو، هر واسطو ۾ پهلي پي پرلوڪ باپ شو بابا ڪي بچي هئ. پهلي هر آتما هئ، پيچي همڪو شرير ملتا هئ. تمڪو شرير تو هئ. آب تمڪو بيحد ڪا باپ ملا هئ. اس نين آڪر اپنا پريچيه ديئا هئ. تم ڪهتي هو بابا آپڪي هئ اوڙ ڪوئي سنڀنڌ نهين. باپ ڪي بچي بني هو. يه ڪهتي هئ مٿن ڪوئي گرو گسائين نهين هون. بورڊ پر پي برهماڪمار ڪماريون ڪا نام لکا هوتا هئ تو ضرور باپ پي هونگا. لکتي هو هر برهماڪمار ڪماريان هئ. يه سنڀنڌ هوتا نان. ما باپ ڪا سنڀنڌ چاهيئي. گاتي پي هئ تم مات پتا هر ٻالڪ تيري.... آتما ڪو جئسي وه اونا شي ياد هئ. هر آپڪي جب ٻالڪ بنينگي تب هر ورثا لينگي. آبي تم جانتی هو هر مات پتا ڪي بني هئ. هر شو بابا ڪي بچي هئ تو ضرور باپ اوڙ ورثا ياد آتا هئ. تمڪو ڪوئي ڀستڪ آڌ نهين پڙهايا جاتا، تمڪو صرف نشچيه ڪرايا جاتا هئ. باپ ڪي بني هو تو آب اٽڪو ياد ڪرو.

باپ ڪهتي هئ ميري ڪو ياد ڪرني سين تم اٽسا (لڪشمي نارائڻ) بنينگي. ڪتني سهج بات هئ. وشال ٻڌي هونا چاهيئي نان. اوڙ تو ڪچ نهين سمجھاتي هئ صرف اپني ڪل ڪي بات هيئن بتلاتي هئ ڪ ڪئسي هر 84 ڪي چڪر ۾ آتي هئ. باقي ويد شاستر آڌ پڙهني سين پي تمڪو چڙاتي هئ. باپ ڪو هيئن ياد ڪرتي رهنا هئ. يه پي ٻڌي ۾ هئ ڪ سرشتي چڪر ڪئسي ڦرتا هئ؟ اسڪي آڌ مڌيه اٽ ڪو جاني سين هيئن تم اونچ تي اونچ بنتي هو. سور ٻ ڪي مالڪ بنتي هو. تمڪو سڌيو ڪي ليئي هرشت مڪ بناتا هون. ڪتني سهج بات هئ. پرنتو ڦر پي پوڻ جاتي هو! ڪيا ڪارڻ هئ؟ ما باپ ڪو ڪي بچي پوڻتي نهين هئ. باپ اوڙ ورثي ڪو ياد ڪرو تو سڌيو هرشت رهيئي. جب ڪوئي ڊڪ هوتا هئ تو باپ ڪو هيئن ياد ڪرتي هئ. ضرور باپ نين سڪ ديئا هئ. ڪوئي ڊڪ ديتي هئ تو ڪهتي هئ هاءِ بابا، هاءِ پڳوان. هر جنر ۾ هاءِ هاءِ ڪرتي آئي هو. آب تو تم بچون ڪو بلڪل سهج سمجھاتي هئ. ڀل تم تندرست نه پي هو، ڪتني پي بيمار هو تو

يهان تم بچي سنمڪ بڻي هو. تمھارا لوڪ سنہڙو ڪوئي هئ نھين. ٻڌي ڪھتي هئ ھم تو بابا ڪي ساٿ مڪتي ڌام شانتي ڌام ڄاين. سويري اون اٽسي اٽسي بٽ ويچار ساگر مٿن

کرنا چاهيئي. بئنني سين بڙا مزا آئينگا. آب کس طرف جانا چاهيئي؟ نرڪ طرف ڪيون جائين؟
 يهه مايا بڙا دوکا ديتي هئ. آبي تو تمهاري پاس اير آبجيڪٽ هئ. آبي تير ڪناري پر هو،
 جانتی هو اس طرف تو دڪ هين دڪ هئ، اس طرف 21 جنمون ڪا سک هئ. باپ ڪهتي هئ
 ميري ڪو ياد ڪرو ڪيونڪ ميري پاس آنا هئ. مايا ڪهتي هئ دنيا طرف جائو. ڪهان جائين؟
 راستا تو ملا هئ. ايڪ طرف هئ سورڳ ۾ جاني ڪا راستا، دوسري طرف هئ نرڪ ۾ جاني ڪا راستا.
 ٿو اٿا هوتا هئ نان. تين گلي ڪي بيچ ۾ ٿو اٿا هوتا هئ. آب هر کس طرف جائين؟ ايڪ گلي هئ
 مڪتي ڪي، ايڪ گلي هئ جيون مڪتي ڪي اوڙ ايڪ هئ نرڪ ڪي. جيئي تين نديون ڪا سنگر
 هئ. تين واٽڪائين هئ. ايڪ واٽڪا ۾ هر هئ. ٿو اٿي ڪا مثال آچا هئ. آب ڪهان جائين؟ نرڪ
 ڪا تو وناش هونا هئ. يهان دڪ بهت هئ. آبي هر ٿو اٿي پر کڙي هئ. پيچي تو نهين هئينگي.
 دڪ ڪي گلي سين نڪال بابا نين ٿو اٿي پر کڙا ڪيئا هئ. دڪڙام ڪي گلي سين تو تير جنر
 جنمانتر پاس ڪر آئي هو. آب ٻڌي ڪهتي هئ مڪتي، جيون مڪتي طرف جائين. مڪتي ڌام ۾
 تو سديو ڪي ليئي بئننا نهين هئ. اٽسي نهين، هر پارٽ سين چوٽ جائين، آوين هين نهين.
 پارٽ سين چوٽا نهين هو سڪتا. ڊراما انوسار آئينگي ضرور. تو ڦر مچرون سدرش مرينگي. اتنا دڪ
 ديڪا هئ تو ڦر اتنا سک پي ديڪنا چاهيئي. ڊراما ۾ بابا نين وزن نيڪر ڪا هئ، جنڪا پارٽ هين ٿورا
 هئ، آئي ايڪ دو جنر ليئي، يهه گئي. آبي تير ٿو اٿي پر کڙي هو. وهه شانتي ڌام، وهه سڪڙام.
 اگر شانتي ڌام جانا چاهتي هو تو شانتي ڌام ڪو ياد ڪرتي رهو. مڪتي ڪو ياد ڪرنا پري نان.
 پچاڙي والون ڪو مڪتي ڌام ۾ جاسٽي رهن ڪارڻ مڪتي ڌام هين جاسٽي ياد پرينگا. تمڪو
 جيون مڪتي ڌام ياد پرتا هئ. سورڳ ۾ هر جلدي جائين. وهه چاهتي هئ هر مڪتي ۾ رهين.
 آچا، باپ ڪو ياد ڪرتي رهو اسر پي ڪلياڻ هئ. نرواڻ ڌام ۾ رهنا چاهتي، سڪڙام نهين آنا
 چاهتي تو اس سين سمجهه جائينگي، انڪا پارٽ نهين دڪنا هئ. تير تو سڪڙام جاني والي ٿو اٿي
 پر کڙي هو. پرشارت ڪرتي هو.

منشون ڪو تمهارا سچا يوگ هين پسند آئينگا. آچا، باپ ڪو ياد ڪرتي رهو. چڪر ڪو پي
 ياد ڪرني ڪي درڪار نهين. يهه گيان سپ ڌرم والون ڪي ليئي هئ. سمجهتي هئ ڊراما انوسار
 جنهون نين جتنا ليئا هئ وهي آڪر اپنا پد لي لينگي. مڪتي ڌام جانا چاهتي هئ تو باپ ڪو ياد
 ڪرو. اگر چاهو هر سديو سڪي رهين تو وهان شانتي پي هئ، سک پي هئ. جو جس طرف ڪا هونگا
 انڪو وهه ورثا لينا هئ. سرو ڪا مڪتي، جيون مڪتي داتا تو باپ هئ نان. ايڪ دو جنر ليني
 هونگي تو اسر هين سک پي ديڪينگي، دڪ پي ديڪينگي. جيئي مچر آيا اوڙ گيا. وهه ڪوئي اُمليہ
 جيون نهين ڪهينگي. تير تو سديو هرشت رهن والي هو. تير لائيت هائوس هو کڙي هو. دونو راستا
 دڪاء سڪتي هو. چاهي مڪتي ڌام چلو، چاهي مڪتي، جيون مڪتي دونو ڪو ياد ڪرو. اسر شاستر
 آد پڙهني ڪي ڪوئي درڪار نهين. ڪماريون ڪي ليئي تو بهت سهج هئ ڪيونڪ سيڙهي نهين
 چڙهي هئ. چوٽي پن ۾ پڙهنا آچا هوتا هئ ڪيونڪ ٻڌي آچي هوتي هئ. ڪوئي ڪي ياد نهين
 رهتي هئ. تير سپ ڪماريان هو گئي هو اوڙ ڪچ ڪرنا نهين هئ، صرف پڙهائي ۾ لڳ جائو، بس،
 بيزا پار هئ. يهه باتين بيحد ڪا باپ هين سمجهاتي هئ جو ڦر همڪو سورڳ ڪا مالڪ بناتي هئ.
 چتر پي هئ همڪو اٽسا بننا هئ. باپ ڪهتي هئ اس پڙهائي سين تير سو ديوتا بنينگي. آبي يهه

کيل پورا هونا هئ. منش تو گهوڙ آنديارِي ۾ پري هئ. تم آب سوجهري ۾ هو. باپ نين آکر نيند سين جڳايا هئ. يهه ٻڌي ڪو، آتما ڪو جڳايا جاتا هئ. باپ آ ڪرڪي جڳاتي هئ جاڳو، سڪڙام ڪي ليئي پرشارت ڪرو. جو تمهاري ڪل ڪي هونگي وهه آتي رهينگي، ورڌي ڪو پاتي جائينگي. تمهاري پرڄا ڪتني بنتي هئ. تم حساب لاءِ سڪتي هو؟ نهين. ڪوئي ڪتنا سُنتي هئ، ڪوئي ٿورا سُن چلي جاتي هئ. حساب ٿوريئي نڪال سڪتي هئ. بڙي مالها، چوٽي مالها، شاهوڪار، پرڄا ڪئسي بنتي هئ. ڪوئن بنتي هئ، وهه سڀ ٻڌي ۾ هئ. مکيه سؤريونسي مهاراجا مهاراڻي ڪوئن بنينگي، ڦر چنڊرونسي ڪوئن بنينگي، ڪتني پرڄا بنبي هئ سڀ باتين تمڪو يهان بتلائي جاتي هئ. ساري جهاڙ اٿوا سڀي ڌرمون ڪي چڪر ڪي بيچ سين ڪئسي ٿال ٿاليان، پتي آڌ نڪلتي هئ؟ آڀي پي پتي نڪلتي رهتي هئ. وهان نراڪاري دنيا ايڪدم خالي هو جائينگي. ڦر وناش هونا چاهيئي. بڙي لڙائي ۾ ڪروڙون مري هونگي، اَنگنت. يهان تو ڪتني خلاص هونگي. باقي ٿوري ستيگ ۾ آکر راجيه ڪرينگي. آڀي تو ڪتني منش هئ. اناج هين اِتنا نهين.

تم بچي جانتِي هو بابا آتي هين هئ سنگر پر. باپ سمجھاتي هئ بچي، شير نرواه آرٿ ڪرم تو ڪرنا هين هئ. هر بات ۾ راءِ پوچتي ڄاڻو. هرايڪ ڪا حساب ڪتاب آڀنا آڀنا هئ. شريمت آوناشي سرجن سين ليتي ڄاڻو. سڀڪو آڀني آڀني دوائِي بتائينگي. سمجھايا جاتا هئ يهه دنيا خلاص هوئي پري هئ. آب باپ ڪو ياد ڪرو تو ٻيڙا پار هو جائينگا. باپ آڻي هين هئ نرڪ ڪا وناش ڪر سورڳ ڪي اِستاپنا ڪرني. هر آپڪو پي راءِ ديتي هئ، شري شري سين ملي هوئي شريمت هر آپڪو پي ديتي هئ. باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو تم سورڳ ڪي مالڪ بنينگي. آڇا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

- (1) سروس ڪا شوق رکنا هئ. بيماري ۾ پي باپ ڪي ياد ۾ رهنا هئ اوڙ دوسرون ڪو پي ياد دلانا هئ. مُک سين گيان دان ڪرتي رهنا هئ.
- (2) پڪا ماتبلا بننا هئ آرڻات ايڪ باپ ڪي هين ياد ۾ رهنا هئ. سويري سويري اوڻ ويچار ساگر منڻ ڪرنا هئ. دوسرا ڪوئي پي ياد نه آڻي.

وردان - سنيهه اوڙ پاونا ڪي ٻنڌن ۾ پڳوان ڪو پي ٻانڌني والي گائن يوگيه پو

پڳتي مارڳ ۾ گائن هئ ڪ گوپيون نين پڳوان ڪو پي ٻنڌن ۾ ٻانڌ ديئا. يهه هئ سنيهه اوڙ پاونا ڪا ٻنڌن، جو چريتر ڪي روپ ۾ گايا جاتا هئ. آپ بچي اِس سميهه بيحد ڪي ڪلپ ور ڪيه ۾ سنيهه اوڙ پاونا ڪي رسي سين باپ ڪو پي ٻانڌ ديتي هو. اِسڪا هين گائن پڳتي مارڳ ۾ چلنا هئ. باپ ڦر اِسڪي رڻرن ۾ سنيهه اوڙ پاونا ڪي دونو رسيون ڪو دل تخت ڪا آسن دي جهولا بناءِ بچون ڪو دي ديتي هئ، اِسي جهولي ۾ سدا جهولتي رهو.

سلوگن - سِير ڪو هر پرستي ۾ مولڊ ڪرني والي هين سچي گولڊ هئ.